

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[časno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din.
Mali oglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din.
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Za proletarski dnevnik.

G. Uratnik je izjavil, da socialisti na Sloven-
skem nismo zmožni brez tuje pomoči vzdržati
dnevnik.

Mi smo rekli, da je to prav lahko, če se na-
ročijo nanj vsi, ki pravijo da so socialisti, in če
prepozovemo raznim separatistom ustanavljati nove
liste. Proti „Zarji“ je bil soglasen sklep, proti „E-
nakosti“ tudi razen Mariborčanov, „Rdeči prapor“
so ustanovili trije ljudje, ki še do danes niso po-
povedali, odkod so dobili denar. Potem so se ti
trije združili najprej z Golouhovi („Enakost“), po-
tem s kocomurjevci („Zarja“) in so začeli predstav-
ljati „združeni proletariati“, dočim so bili v resnici
le združeni kapitalisti, ki jim je dajala moč najprej
Ljudska tiskarna, ki jo imajo v rokah potom zako-
nite tatvine, ko je bilo pa od tam premalo denarja,
so se združili še tudi direktno s Kristanom in mu
dali zato pomoč ne le v Kons. društvu za Slov.,
ampak tudi v Strokovni komisiji.

Kristanu seveda dnevnik ne povzroča nikakih
gmotnih težav. Če bi ne imel nobenega naročnika
in nobenega inserata, vseeno ga lahko tiska. v go-
spodarskih organizacijah, ki so v njegovih rokah,
je denarja dovolj. Toda ljudstvo ne veruje. Kristan
se boji, da tak dnevnik ne bo nič dosegel. Zato
„Socialist“ še ni dnevnik, dasi je Kristan že davno
obljubil, da ga bo financiral. Seveda je primogla
tudi „Naprejeva“ pisava: takoj, ko je bilo objav-
ljeno, da hoče poslati „Socialist“ dnevnik, takoj so
gospodje to preklicali in izjavili, da nimajo tega
namena. Grozdje je postalo prekisl.

Zdaj pa se bližajo volitve in to je njih čes.
Grozdje postaja bolj sladko. Proletariat bo poklican
k sodbi in gospodje hočejo nanj vplivati, da bi
sodil v njih korist, da bi dal njim mandate. Zato
so se „še bolj združili“, naše vrste pa so hoteli
razbiti potom ogabnega boja v gospodarskih in
strokovnih organizacijah, v katerih vladajo neome-
jeno. Seveda jim je načelo javnosti prekrizalo ne-
čedne račune. Zdaj so se morali postaviti na naše
stališče. po katerem mora proletariati svoje časo-
pise sam plačati. Kar na enkrat zopet trdijo, da je
dnevnik zelo treba, in zahtevajo naj delavstvo
plača.

Dokler je bil „Naprej“ skupni dnevnik, takrat
delavstvo na Slovenskem po njihovih besedah ni
bilo zmožno vzdržati ga [hotel so, da bi ne bilo
dnevnik za organizacijsko delovanje, ki da de-
lavstvu zavednost in stalno moč v roke]. Zdaj pa,
ko imajo svoj separatni list „Socialista“, na kate-
rega delavske organizacije nimajo nobenega vpliva,
zdaj razlagajo, da je dnevnik potreben, da si ga
delavstvo želi in da ga bo tudi plačalo [vsi dema-
gogi hočejo imeti pred volitvami svoj dnevnik!]
Danes lažejo, da si delavstvo želi, naj začne izha-
jati „Socialist“ po dvakrat na teden, drugi teden
bodo lagali, da so delavci že poslali naročnino
zanj in kmalu bodo trdili, da so delavci zbrali to-
liko denarja skupaj, da bo „Socialist“ lahko po več-
krat izhajal in popoln dnevnik postal.

Mi pa? Staro, pošteno pot pojdemo naprej.
Kadar nam bodo očitali, da imamo bančne podpore,
bomo pokazali bilanco in račune; kadar nam bodo
očitali, da smo berači, ki nas bo v kratkem hudič
vzel, bomo zopet pokazali bilanco in račune. Delav-
ci pa bodo kakor doslej tudi še nadalje vedno bolj
spoznavali, da ne smejo nikdar nikomur verjeti, am-
pak samo tistega se držati, kar so sami videli in o-
tipali. Da ima „Naprej“ resnične naročnike, to je
javno znano, vsak lahko vidi in otipa. Prihodnji te-
den bo zopet objavljena tabela naših organizacij, ki
se ne skrivajo tako kakor Kristanove in Korunove. Za
svoj kraj bo vsak svoje organizirane sobojevnike
lahko otipal, tuje bo lahko seštel in potom značev
kontroliral. To je pot pravilnika, to je pot načela
javnosti, to je pot zavednega delavstva, ki pred vo-
litvami ne bo mešetarilo za mandate, ampak bo po-
stavilo tiste, ki jih bodo določile organizacije. Za
razne mešetarje je to sicer zelo neprijetno, zavedni
delavci pa vedo, da je ta pot sicer počasna, toda
sigurna. Delavstvo potrebuje dnevnika, da izvrši svo-
jo nalogo po načelu javnosti, zato svoj dnevnik pla-
čuje, ga piše, ga čita ter razširja. Dnevnik, ki jih
vodijo posamezniki, dnevniki, ki jih vzdržujejo taj-
ni fondi, dnevniki, ki imajo svoje naročnike samo
na papirju, taki dnevniki so pri zavednih delavcih
enkrat za vselej nemogoči, pa čeprav jih Kristanov-

ci še tako po naše ustanavljajo. Čitajmo, kako pi-
šejo:

Za »Socialista.«

Ponatis iz „Socialista“.

Naši sodrugi, naročniki zahtevajo, da poveča-
mo izdajanje Socialista in pričnemo takoj z vsaj
dvakratnim tedenskim izdajanjem.

Sodruge, ki zahtevajo, ki žele, da bi izhajal
Socialist vsaj dvakrat tedensko, razumemo. Veseli
smo vseh onih, ki vedo, da je eno glavnih orožij
delavskega razreda: dober delavski tisk. —

Sodrugom, ki so sprožili zahtevo po dvakrat-
nem, kasneje pa po dnevnem izdajanju Socialista
dostavljamo: Meščanski tisk, podpiran po nekate-
rih takozvanih nezavisnih ali Bernotovih listih, raz-
dvaja delavski razred, ga drži v nevednosti in ga
slepi. Delavec, ki čita meščanski časopis, postane
do svojih organizacij nezaupljiv, in mnoge delav-
ca je spravil meščanski list v najusodnejše zmote.
Vsaj pozabi sčasoma delavec, ki bere meščansko
časopisje, da brani meščansko časopisje meščansko
družbo, da brani oni družabni red, ki sloni na iz-
koriščanju delavca! Zato je vsak meščanski časo-
pis za delavski razred škodljiv, napredku delavske-
ga razreda kvaren in nevaren.

In, če preštejemo v Jugoslaviji število meš-
čanskega dnevnega časopisja, pa primerjamo na
drugi strani število delavskega, socialističnega ča-
sopisja, takrat šele vidimo, da je delavski razred
danes pravzaprav brez svojega časopisja.

Tako primerjanje je sicer koristno, potrebno,
vendar pa nas ne straši. Socialistično gibanje se
konsolidira, se jača, socialistični proletariati stopa
preroben, bojevit na plan. Zato se je pojavila zahte-
va po razširjenju strankinega tiska.

Dovelj je zablod, dovelj je Bernotijad in ko-
munističnih hujskarij! Proletariat rabi za svoj boj
proti buržuaziji, za svoj boj proti reakciji, za svoj
boj za izboljšanje gmotnega položaja dobrega in
uspešnega orožja. Zato pravi: Socialist mora izha-
jati večkrat na teden. Zato objubljuje sodrugi: agi-
tirali bomo, delali bomo, organizirali bomo, da bo
Socialist skoro postal dnevnik.

Vsem sodrugom, ki objubljujejo, da bodo za
Socialista agitirali, delali, pisali, pa se morajo
pridružiti še drugi, ki jih tepe kapitalistični bič. Naj
nasilna doba, naj doba najgršega in najbrezobzir-
nejšega izkoriščanja rodi v delavstvu spoznanje:
Za boj in našo obrambo mora izhajati Socialist sko-
ro kot dnevnik.

Vsi pa se moramo zavedati, da spoznanje po-
trebe po delavskem tisku še ne zadostuje. Banke,
posojilnice vzdržujejo meščanske časopise. Banke,
posojilnice pa nimajo interesa, da bi podpirale de-
lavsko časopisje. Zato bo mogel Socialist izhajati
dvakrat tedensko le tedaj, če bodo sedanji naroč-
niki plačevali višjo naročnino in pa, če se bo krog
naročnikov zvišal, povečal.

„Z mirnim potom.“

„Z mirnim potom ne bomo ničesar dosegli.“
Motiš se. Dosegal boš vse z mirnim delom,
kajti delo je premišljena, počasna stvar. S silo se
lahko polasti vlade, s silo in razgrinjanjem lahko
delaš nemir v društvu, organizaciji in v klubu, in če boš
s tem kaj dosegel, je mogoče le dvoje: Ali boš
razbil organizacijo ali državo, ali pa se polastil nje-
nega vodstva ali vlade.

Potem, ko boš sila, prevladujoča aila, boš za-
hleva mir, „zato da boš mogel kaj napraviti.“ Tam
kjer je destruktiven boj, kjer vladajo nepomirljivi
razpori, se ne gradi, ampak razdira. Gre se zato.
kdo bo vladal, kdo bo kontroliral silo. Ko enkrat
ena zmaga, hoče mir, ker drugače ne more delati.

Med bojem in bojem je razlika. In med re-
volucijo in revolucijo je tudi razlika. Boji so
koristni in so škodljivi. Revolucije so lahko korak
naprej ali korak nazaj. Delo gre zmerom naprej.

Človeštvo je šlo skozi krvave boje, skozi bra-
tomorne borbe radi svojih živalskih instinktov. Kar
pa je zgradilo dobrega in pametnega, je zgradilo
mirno, sporazumno. Smoter civilizacije ni neliti in
negovati krvave borbe, destrukcije in nesporazume,
ampak voditi človeka k razumnemu delu, k ciljem,
ki bodo vredni človeka. Boji ostanejo. Ampak bo-
bo človeški boji, ne pa boji zveri v človeških po-

dobah. Socializem potrebuje mislečega človeka ne
barbara.

Internacionala je spregovorila.

Bernotova skupina pri Internacionali zavržena.

„Volksstimme“ šte. 56 z dne 26. jun. je ob-
javila pod tem naslovom sledeče:

Na seji izvrševalnega odbora Socialistične de-
lavske internacionale na Dunaju se je prečital tudi
dopis tkzv. Bernotove skupine za sprejem. Izvrše-
valni odbor je to prošnjo kratkoma zavrnil, ker
je dopis sam utemeljeval nujnost odklonitve.

Vodja te skupine je v dopisu navedel, da
se je skupina konstituirala kot stranka — pri tem
je zlorabila ime oficijalne stranke. Nje program je
pa isti, samo zaradi statuta ne more korakati sku-
paj s Socialistično stranko. Izvrševalni odbor je od-
ločil, da skupina na temelju statutnih razlik nima
pravice ustanavljati novo stranko in delavsko gi-
ganje cepiti. Skupina ima možnost, da vstopi v
stranko, če prizna sklepe njenega kongresa. [Spo-
minjamo na beograjski kongres, ko je zelenomizna
klika našo skupino odklonila! Op. ur.]

S tem je zadeva rešena in Internacionala je
s svojo odločitvijo pokazala pot, po katerem mora-
jo vsi sodrugi te skupine, če se bodo hoteli imeno-
vati člane Internacionale. Socialistična stranka ki
ni v Internacionali, je rumena organizacija, ki vodi
kot taka navidezno življenje, delavstvo zapeljuje,
razdira enotnost in se je treba zato proti nji boriti.
Internacionala je spregovorila odločno besedo, se-
daj bomo videli, če bo duševni vodja te stranke
toliko pogumen, da napade Internacionalo!

V Internacionalnem izvrševalnem odboru sedi
en sam človek, ki Jugoslavijo pozna in ta pozna
Beograd, dr. Topalović je to. Vedeli smo že prej,
da bo naša stranka odklonjena, če bo zaslisan sa-
mo dr. Topalović, Saj imamo tudi že izkušnje; slavna
jugoslovanska vlada je tudi tako odločila, da ima
v Jugoslaviji le advokatska stranka pravico nasto-
pati pred delavstvom kot socialistična stranka. Na
temelju takega odloka ne more naša stranka še da-
nes ne dvigniti kakih 900 Din iz svojega računa
pri čekovnem zavodu. Torej — nad tem se mi ne
čudimo. Čudimo se pa, kako da smo mogli prvo
poročilo o tej odklonitvi posneti le iz povsem ka-
pitalističnih listov [„Tabor“], drugo poročilo pa
priobčujemo danes kot ponatis iz „Volksstimme“,
torej iz lista, ki spada med kapitalistično sorodstvo.
Upamo, da je naša stranka ki se ni predstavila In-
ternacionali samo z lepo našemljenimi besedami,
temveč z dokazi o bivanju svojih organizacij, da
je naša stranka vredna neposrednega sporočila. Ker
tistemu, kar kakšen Topalović okrog klobasari, ne da-
jemo že davno nobene vere več, Seveda, če bo to
poročilo [ali pa javno, v uradnem „Vestniku Socia-
listične delavske internacionale“ tiskano sporočilo]
imelo isto vsebino, tedaj ne bomo takšnemu izvrše-
valnemu odboru povedali nobene besede o papežih,
ki jih je treba poučiti, temveč bomo z njegovim pa-
peštvom sploh vsak stik končali. Ker papeža ima-
mo v Rimu in lahko rečemo, da njegov škof Bona-
ventura v Ljubljani z nami nič slabše ne ravna nego
škof Topalović. Internacionala mora kot temelj svo-
jim odločitvam postaviti organizacijska poročila, ne
pa poslušati papeške svetnike, ki brez organizaci-
ske kontrole pred papeškim stolom lahko o vsem
besedičijo, o čemer jih je volja.

Razno.

Gospod Golouh je zgubil v Mariboru ves vpliv
in se kot spokorjen grešnik zopet „združil“ s Kri-
stanom in je zdaj v njegovi službi v Ljubljani. Za
njim je nastopil službo v mariborskem tajništvu
prof. Favaj. Ta je pisal organizacijam, naj se vrnejo
in naj začno zopet obračunavati itd., v takih dopi-
sih je pa govoril precej odkrito in pokazal vso glo-
bočino svoje socialistične duše. Enega takih dopi-
sov je „Naprej“ 27. junija objavil. Zdaj pa čitamo
v „Socialistu“ tole izjavo:

Izjava. V „Napreju“ je bilo objavljeno pismo
naslovljeno na Pragersko. Ker je pismo žaljivo,
sem odstopil zadevo Pokrajinskemu odboru SPJ.
— Vzdržujem se za enkrat vsakršnega odgovora
in polemike; pridržujem si pa pravico, da eventuel-

no nastopim s tožbo, čim Pokraj. odbor SPJ izreče svoje mnenje in svoj odlok v zadevi, ki je le napad na mojo osebo. Nobena oseba ni pokret, pokret je celota, zato naj se sodruzi ne oziro na take napade, ter poskrbe za močno stranko in močne druge delavske organizacije.

Rudolf Golouh.

Načelo javnosti je zelo neprijetna stvar za mnogo ljudi. Na dotično pismo je moral Golouh nekaj odgovoriti. Ne verujemo pa, da bi bili mariborski delavci s takimle odgovorom zadovoljni.

Miha Koren še ni izgubil upanja, da postane president kake republike. Ker z vso Slovenijo ali še celo z vso Jugoslavijo že od vsega začetka nič ni, se je omejil vsaj na Trbovlje. Začel je tam izdajati svoj list, 'Slovenski dom'. Tudi svoj program je v njem že objavil: zato ker so 1. jun. orjunaši streljali na delavce, meni Mihec, da bi morali Trboveljčani njemu ponuditi prezidentov klobuk. Takšni programi so seveda samo zato mogoči, ker se najdejo še vedno takšne množice, ki pozabijo ob njih na kruh in pamet. Pa smo vseeno prepričani, da zaradi Miha ne bo nihče pameti na gnoj vrge. Ni je nihče vrge zaradi Mihevega radikalskega zlata, pa je ne bo tudi nihče zgubil zaradi Mihevega radikalskega papirja.

Junaki. Orjunaši so v Ljubljani pretepli dr. Lemeža. Orjunaši so delavca Rudolfa Juvana pretepli, mu zmečkali z navijalniki tri prste in počeli še razne druge grozote z njim. 'Jutro' in 'Narod' tajita, da bi te stvari počenjali Orjunaši, temveč jih imenuje le 'mlade ljudi', v Lemeževem slučaju 'mlade ljudi, ki niso njegovega političnega prepričanja'. Dobro je, da se liberalija z Orjuno vred teh mladih ljudi tako sramujeta, da jih niti za svoje ne marata priznati. Ta sramežljivost je sicer lažnjiva, ampak dobro znamenje vseeno. Ostalo je odvisno od našega ljudstva, ki nikakor ni več tako neumno, da bi ne moglo zvedeti, kar mu 'Jutro' pa 'Narod' ne marata povedati. Kako sodi ljudstvo o liberaliji in njeni Orjuni, imamo priliko spoznati celo v tem blaženem, dolgočasnem, pozabljenem, malomeščanskem Krškem, kjer se ni dogodil gotovo še nikoli noben svetovno važen dogodek. To je stara liberalna trnjava, v kateri so naprednjaki gospodarili po vseh načelih nazadnjaštva z absolutno večino. Tudi tukajšnja Orjuna je po ljubljanski menda najštevilnejša na Kranjskem ali celo na vsem Slovenskem. No, in pri nedeljskih občinskih volitvah se je ta demokratsko-orjunaška trdnjava podrla in zmagali so klerikalci. Ljudstvo se je s tem v svoji dobri veri in nevednosti sicer postavilo z dežja pod kap, ampak znamenje je pa le, da nasilje in očitna laž pri nas ne najdeta plodnih tal. Ljudstvu bo treba odpreti oči za finejše in zato škodljivejše duševno nasilje in zavitejšo laž, ki se je poslužuje klerikalizem kot hrane za svoje življenje. potem bo mogoče tudi iz Krškega še kaj.

Biti pameten je velika umetnost. Biti pa tako pameten, kakor so nekateri možje pri naših oblastih, je naravnost nedosežna umetnost. Te dni je dobil glavni urednik 'Marb. Zeitung' Hugon Kasper po g. viš. policijskemu svetniku Kerševanu poziv, naj bi naslov svojega lista spremenil v 'Mariborer Zeitung'. To je bolj patriotično, jugoslovansko in državotvorno ne pa tisto 'Marburger ...', ki hujša ljudstvo proti državi in ogroža temelje naše narodne enotnosti. Šef 'Marburgerce' je g. Kerševanu nato odgovoril, da ho ime spremenil, čim se bo tudi ime 'Cillier Zeitung' spremenilo v 'Celjeer Zeitung'. Ta 'Celjeeeeeer ...' je gospodom pri mariborski policiji menda tako ugajal, da so s spreminjevalnimi predlogi kar umolknil. Priobčujemo, ne zato, ker bi nam 'Marburgerca' ali 'Ciljerca' bili kaj posebno simpatični, temveč ker so nam zelo simpatične te naše narodno iz za 20. stoletje skoro preveč napredno navdahnjene oblasti.

Premogovna in kovinska produkcija l. 1923. Premogovna produkcija se je lansko leto po vsej Jugoslaviji delila sledeče: V Srbiji so pridobili 132.894 ton črnega premoga, 374.147 ton rjavega in 230.344 ton lignita. V Sloveniji 1.496.410 t rjavega premoga in 200.346 t lignita. V Hrvatski Slavoniji 168.647 t rjavega in 233.891 t lignita. V Dalmaciji 98.591 t rjavega premoga in 3111 t lignita. Kakor premogovna produkcija je lansko leto trpela radi denarne krize tudi kovinska, vendar zadnja ne v tolikšni meri. Izkopali so v Srbiji bakrene rude 123.240 t in 6787 t bakra, antimonske rude 546 t in 27 t antimona. V Bosni, Hrvatski-Slavoniji (v rudnikih Vareš, Ljubija, Petrova Gora in Železno) so pridobili vsega skupaj 244.618 t železne rude. V Varešu so razstopili 23.026 t surove železne rude. V Mežici so pridobili 10.142 t svinca in 618 t cinka. V Celju so razstopili 1800 t surovega cinka. V Bosni (Črvljanovce, Čemigovec) so nakopali 5.145 t manganove rude. V Dalmaciji (Kruševo, Doli, Umci, Kalon) so v prvih desetih mesecih nakopali 25.758 t antimonske rude, ki je šla vsa v inozemstvo. V Venčancu (pri Arandjelovcu v Srbiji) so pridobili 1987 t mramorja, v Kreki (Bosna) 2.403.820 hl slane vode in 41.626 kg kuhinjske soli. Kot postranski produkt so v Celju pridelali še 247 t višnjelca (Blaustein), v Varešu 3335 t litega železa, v Celju 830 t rafiniranega in 6 t nerafiniranega cinka, 654 t cinkove pločevine in 147 t cinkovega prahu.

Trgovina med nami in Švedsko. Leta 1922. so izvozili iz Švedskega v našo državo raznega blaga (tekstilnega, strojev, kavčuških izdelkov itd.)

za 21.000 švedskih kron. Tekom 1923. l. se je ta uvoz k nam zvišal za desetkratno vrednost, znašal je 218.000 švedskih kron.

Nova divjaštva. V nedeljo se je proslavila Orjuna z novimi dejanji in sicer po razvijtu svoje zastave v Lescab. pri čemer je orjunaški general Kranjc spregovoril besede, da je orjunašem izživljanje zabranjeno. Na postaji Podnart-Kropa so streljali kakor divji na vlak proti Jesenicam, ker so jim neki nepremišljeni na otročje kričanje 'Živio Orjuna' odgovorili na istotako otročji način s 'Fej Orjuna'. Vlak proti Ljubljani je moral na postaji stati, orjunaši so z orožjem v roki grozili tudi železničarskemu uslužbenstvu. Isti večer je prišlo tudi do pretepotov v Kranju, seveda so pri tem orjunaši z orožjem v roki 'niso' izživljali. In seveda imamo pri nas policije in žandarjev povsod več nego preveč, samo kjer se producira orjunaška podivjanost, tam pa ni policije in žandarmerije nikoli nikjer zraven. Le tako dalje: demokraci si na najlepši način sami kopljejo svoj zadnji grob. Da se pri nas s fakinaštvom ne bodo uveljavili, so menda že spoznali. 'Narod' in 'Jutro' se že branita vsake zveze z Orjuno. Zadnji 'Narod' pozivlja celo že državno oblast, naj napravi red brez ozira na desno ali na levo. Gospodje bi sedaj menda radi videli, da bi jim drugi pojedli tisto pokvarjeno juho, ki so jo skuhali. Pa jo bodo le sami pojedli.

Upravni odbor narodne skupščine se sestane da reši zadevo poslanskih dnevnic. To in nič drugega jim ne gre po glavi.

Vojaška stranka na Grškem pripravlja baje nov prevrat. Posebno se puntajo pomorski častniki, od katerih je zelo mnogo podalo ostavko.

Na Ogrskem bodo letos popolnoma odpravili vsako omejitev na uvoz in izvoz žita. Nekaj kar se za 20. stol. spodobi, si bo marsikdo mislil. Pa ni tako. Če ena sama država v današnjem sistemu napravi takšen sklep, namesto da se sklene mednarodni dogovor, pomeni to, da hoče vlada tiste države z vsemi sredstvi podpirati verižništvo z najnujnejšimi življenjskimi potrebščinami.

Kako se vodi proces proti bivšemu turinškemu socialističnemu ministru Hermanu, je morda s tem dovolj karakterizirano, da sta tako turinška kakor berlinska vlada prepovedali dvema visokima uradnikoma pričati. Novejša poročila javljajo, da bo ta proces glavno končal za nacionalistično-monarhistično kliko, ki ga je uprizorila. Sam državni pravdnik svoje obtožbe nazaj jemlje.

V prostorih komunističnega poslanskega kluba v pruskem deželnem in nemškem državnem zboru je bila izvršena preiskava, ki je poleg orožja našla baje tudi važne dokumente o snovanju tajnih komunističnih morilskih organizacij. Material je bil zaplenjen, dva poslanca sta bila aretirana. Ostali zahtevajo, naj se za strankino delo važni spisi izročijo nazaj, o vsem drugem naj se pa sestavi zapisnik. Malo čuden je uspeh te preiskave zato, ker je nemški notranji minister Severing izjavil, da noče že zdaj nastopati žnjim v javnosti, temveč da bo čakal na ugodnejši čas.

Francoski in angleški minister za delo sta se sporazumela glede ratifikacije washingtonske pogodbe; zelo važno pa je tudi to, da se bosta oba ministra odločno postavila na stališče, da mora tudi Nemčija priznati osemurnik in da je vsako podaljšanje delavnega časa pod pretežno reparacij nedopustno. Nemška reakcija je, kakor znano izrabila trenutno onemoglost nemškega delavskega razreda in poteptala osemurnik. Toda nobena predrznost še ni svojih stolpov sezidala do neba.

Zločin ali nezgoda? Člani sovjetske delegacije na Angleškem so bili povabljeni na gostijo k 'neki visoki osebi', ki je še pred kratkim zastopala Rusijo v neki državi — imena ne osebe ne države nočejo izdati. Po gostiji so se pokazali na vseh povabljenih znaki zastrupljenja. Pravijo, da je zastrupljenje povzročil dragi kaviar, ki so ga ob tej priliki uživali. Mogoče je tudi zločin, mi si vsaj ne moremo misliti, da bi visoki boljševiški funkcionarji imeli tako nevarne želodce, da jih vrže že vsaka žlička finih jedil.

Angleška zgornja zbornica je v parlamentizmu približno nekaj takega kakor pri militarizmu veteranska društva. Ker za žrebčasti militarizem veterani s svojimi protinastimi udi niso več sposobni, pa uganjajo — protinasti militarizem pač. Ker za pameten parlamentarizem aristokrati v zgornjih zbornicah niso sposobni, uganjajo pač neumen parlamentarizem. Angleška zgornja zbornica je sprejela te dni s 126 glasovi proti 20 zakonski predlog, da se obsodi na ječo vsakdo, ki razširja uporne in bogokletne teorije ter daje prevratne publikacije mladini pod šestnajstim letom v roke. Angleži so pametnejši nego je njihova brezpomembna neodločujoča zgornja zbornica, ki bi najrajši kar ves svet pozaprila in hranila ključ od ječe v svojem žepu. Angleži svojih parov (perov, članov zgornje zbornice) ne pozaprejo po — norišnicah, temveč jih pustijo vsemu svetu na vpogled, da se prepriča, kako bi bilo, če bi mu še vedno vladala posvetna in cerkvena modra kri.

Angleška gradbena stroka je zastavkala. Stavka je splošna.

Na konferenci Mednarodnega urada za delo so sklenili, da morajo steklarji dobiti najmanj 24 ur na teden nepretrganega počitka.

Polet na severni tečaj, ki bi ga bil mora Amundsen letos izvršiti, je bil radi slabih finančnih sredstev preložen na prihodnje leto. Mogoče bi bil Amundsen vseeno poletel toda v zadnjem trenutku mu je ekspedicio pokvaril italijanski spremljevalec, ki je hotel najprvo sam voditi zadevo, potem se je pa skisal in sedaj ne bo niti on letel.

Kupujte čevlje samo z znamko 'Peko'.

Brežiški okrožni agrarni odbor bo imel v nedeljo 13. VII. ob 9. uri predp. pri Grobušku v Brežicah sejo. Ker bo dnevni red zelo važen, je dolžnost vseh članov odbora kakor tudi vseh interesentov agrarne reforme, da se seje gotovo udeležijo. Sklicatelj Ivan Molan, v Bojsnem 49. točasn predsednik brežiškega okrožnega agrarnega odbora.

Dopisi.

Ponovna seja občinskega sveta v občini Okolica Celje za popravek zadnje ponesrečene seje se je vršila 6. julija. Zadnja seja je izvolila za župana g. Glinška, klerikalnega posestnika iz Zg. Hudinje. Svetovalcev pa nikakor ni bilo mogoče izvoliti, ker noben kandidat ni dobil absolutne večine.

Naša sodruga sta takoj po volitvi župana predložila sledečo izjavo:

IZJAVA.

K izvolitvi župana Okolice Celje se je naša stranka postavila na stališče nobenih kompromisov, s tem pa vendar ni rečeno, da mi ne maramo v občini za blagor občanov sodelovati. Zato izjavljamo že vnaprej, da homo stali v opoziciji napram vsakemu, kdorkoli bi skušal ovirati uspešno delovanje pri občini v prid delavskega razreda.

Na tem mestu slovesno izjavljamo, da bova v občini čuvala razredno zavest naše stranke zlasti iz gospodarskega in socialnega vidika. Županstvo bova podpirali vselej, če uradovanje in poslovanje ne bo nasprotovalo delavskim interesom; na občinski svet pa apeliramo, da blagovolji skleniti, da se naši stranki z ozirom na malo število odbornikov dovoli vsakokratni vpogled računov; na druga mesta ne polagamo take važnosti, vendar vsa pa pripravljena v vsakem odseku sodelovati, kar naj občinski svet blagovolji presoditi po količniku oddanih glasov volilcev.

Celje, dne 29. junija 1924.

Ivan Vrečer, Franc Jelen.

Na drugi seji 6. 7. je podal slično izjavo g. Martin Plankar, izvoljen na listi SPJ, Konstatiramo, da bi se bili vsi odborniki zvezali z demokrati pri vseh volitvah, če ne bi se bali odločnega nastopa naših sodrugov. Ponovno konstatiramo, da bi izjave iz njihovega kluba ne bilo. Če bi naša dva ne bila svoje izjave podala. — Demokrati so sicer Korenovcem to reč zamerili — vsaj na videz — v resnici so bili pa veseli, da do rednega delovanja sploh ne pride, ker dobe najbrž gerenta iz svoje srede. — Dober tek! Tudi g. Brumen je podal neko izjavo s pozivom, naj prenehajo v tej sobi s prekljanjem in naj se vržejo na resno delo za občinsko gospodarstvo. Pa vse te izjave niso nič pomagale. Sedemnajst glasovnic je bilo vedno praznih in tako ni moglo priti do ožje volitve. Vršile se hodo še enkrat volitve in če takrat ne pride do rezultata, bo upostavljen gerent.

Mi, delavci, vemo le eno: Vseeno je, ali vlada v občini župan katerekoli kapitalistične frakcije s sebe vrednim svetovalstvom, ali pa če vlada gerent — od obeh vlad imamo zlo in bič nas bo tepel tako dolgo, da se bomo vsi brez izjeme zavedli svojih pravic, katere nam dajejo volilne kroglice, in bomo kompaktno volili resnične svoje zastopnike, ki se bodo v vsem poslovanju dosledno ravnali po sklepah naših organizacij. Dokler ne dosežemo absolutne večine, nam je to le cilj, za katerega se moramo boriti, da ga dosežemo. Čim bolj bomo pa verjeli raznim farjem — kakršnekoli barve — tem počasnejša bo naša pot do zmage proletariata in do odprave zasebne lastnine, katere edina daje posameznikom možnost, da kupčujejo z delavskimi dušami. Sodrugi, najprej na delo v organizacijah, da ne bodo delavci odvisni od teh posameznikov, temveč od organizirane družbe. — Pika.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27 — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatr g. št. 252. Hrvatska.

Proletarci!

Gostilne in kavarne, ki nočejo vašega lista, najbrž tudi vašega denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Lastnik: 'Sloga', r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

8. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem.